

Goethův román „Die Leiden des jungen Werthers" znamenal v podstatě první mezinárodní úspěch německé literatury. Goethe jej sepsal jako 25letý mladík na začátku své literární kariéry na jaře roku 1774 během několika týdnů, druhou přepracovanou verzi pak vydává v roce 1787.

Cílem této diplomové práce bylo porovnat dva české překlady tohoto románu, konkrétně překlad Oskara Reindla z roku 1922 a překlad Arno Krause z roku 1942. Samotnému srovnání překladů předchází nastínění různých aspektů románu, které jsou relevantní i pro následné porovnání překladů.

Werther se stal na konci 18. století kultovní postavou pro mladou generaci. Díky světovému věhlasu románu se proslavili také ti literáti, které literární věda kvůli specifickému zacházení s jazykovými prostředky a kvůli specifickým námětům, řadí k epoše "Sturm und Drang".

Román se skládá ze dvou knih dopisů a části, která nese název "Herausgeber an den Leser". Dílo je specifické svou formou i stylem; jedná se o román v dopisech, kdy autorem těchto dopisů je výhradně Werther, který se snaží především příteli Vilémovi popsat zážitky posledních dvou let svého života, pocity a pohnutky, které ho dohnaly k sebevraždě. Dopisy nejsou psány kontinuálně každý den a obsahují velké množství neobjasněných míst, která vyžadují čtenářovu spolupráci. Wertherovy dopisy se vyznačují silně expresivním jazykem, jazyk neznámého vydavatele je v tomto srovnání značně střídmější. Silné expresivity je dosaženo prostřednictvím lexikálních, gramatických, stylistických prvků.

"Werther" se setkal jak s nadšením, tak vyvolal v konzervativních a církevních kruzích silné pobouření, a to zejména kvůli prezentaci tématu sebevraždy. S tímto aspektem je spjato i dnešní užívání pojmu "Werther- Efekt" v mediálních studiích a v teoriích masové (mediální) komunikace. Román byl během krátké doby přeložen do mnoha světových jazyků, české publikum se překladu dočkalo teprve roku 1901, a to v podání Emanuela Miřiovského. ...